

Ur recension av utställning

Klich bilder berör – till slut

Publicerad i Corren 5 september 2006

(...)

Helheten berör men det tar tid. Utställningen tål inte att slarvas igenom. Den är väl genomtänkt – säkert är varje bild placerad med stor omsorg - men för att komma till sin rätt kräver den av besökarna att de ska hinna, orka och våga göra något mer än det enklaste, som är att gå en runda och titta på bilderna.

De flesta av oss är så fostrade av tempot och språket i media och reklam att det krävs ett tydligt anslag för att vi ska hitta ner bakom det på ytan synliga. Utställningen hade behövt en ingress som kunde hjälpa oss att landa i rummet och förstå att berättelsen om Beth handlar om en människa - innan vi drar den förhastade slutsatsen att det är ännu en tragisk berättelse om ännu ett offer. Med en annan tydlighet i början hade fler kunnat hitta det hoppfulla i berättelsen – att det bakom en synlig yta av maktlöshet ofta finns verklig styrka att inspireras av och hämta kraft ur. Beth lever ju, trots allt, och vågar till och med tala om kärlek.